

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Издава всяка Сжббота.

Редакцията и Администратията се намиратъ въ печатницата на в. „Българско Знаме“ при Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови

въ север. България 2 1/2 руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За отгатакъ Балкана 6 лева

Така и за другитѣ България, които сж извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Постановление

сиречь.

Заповѣдь за издаване.

Единъ сждебенъ издѣвателъ мотивира всичкитѣ си заповѣди за аррестъ само на 308 чл. отъ Органическия Уставъ и сжмислито на Прокурора. Смѣшлю пакъ на основание голѣмия си кжпакъ, широко-рутавитѣ си царвули, пжлната си чанта и много други велерѣчиви мотиви заповѣдва, т. е. постановява: Натоварва са администратора на Смѣшля да издаде прѣзъ тая седмица още единъ брой, тѣй щото отъ една страна да му улѣкне чантата, а отъ друга да стигне по броеветѣ сжбрата си Кукурига и ведно да пжтватъ изъ областта по замжглениѣ управления. — Постановление сие свято естъ, тѣмъ бо паче подлѣжи на прѣдварително изпълнение.

Записване спомощстватели на Киръ Смѣшля.

Както знаютъ нашитѣ добри абонати и абонатки, че Смѣшлю излиза въ недѣля та веднѣждъ, т. е. въ Сжбота а повечето въ петъкъ; шу лафеа единъ пжтъ презъ недѣлята. Программата му тя вече отъ 6 мѣсеци насамъ който я е видѣлъ той я знае, а който не я знае, то да благоволитъ да се запише поне за 6 мѣсеци абонатинѣ, та послѣ ако не му иде Смѣшлю на гайдата, тогива урларолесун! — Цѣната на Смѣшля за една цѣла година, т. е. за 52 броя е: 2 нови сребрени рубли за въ Автономията, а 2 1/2 за въ Българията така и за въ другитѣ България като: Добруджанска България, Нишко-Пиротска България, Македонска България, Одринска България и пр. и пр. се по 2 1/2 рубли. А който се мисли че не ще може да живѣе цѣла година и се бои да му не умрѣтъ и паричкитѣ, нека се подпише за половина година, но ще плати отъ половината цѣна 1 франка повече.

Подписването на новия абонати ставатъ на всякадъ при настоятелитѣ; а въ София у книжарницитѣ на Евангелското Дружество и Печатарското Дружество Пролѣщение; а който иска да му отива листа особено, то нека се отнесе на право до Смѣшлювата Администратия до Издателя и Отговорника въ Сливенъ у Печатницата на в. „Българско-Знаме“.

При това напомнимъ на всичкитѣ си Настоятели и Спомощстватели да сторятъ вече добрината да ни внесѣтъ стойността на Смѣшля, защото Печатницата иска пари, Редактора иска пари, работницитѣ безъ пари не работятъ; въ Сливенъ Смѣшлю нѣма бащи на Пабрика какъ за хартия, за мастило хичъ. А за Пабрика какъ да кажемъ? По-напредъ началника Станция взема лирката, па тогива ти дава тимбиритѣ. Аниаджжхму Ефендилеръ? ! ! !

Смѣшлю се въсползува отъ случая да напомни на приятелитѣ си до които е испращалъ отъ 1-ий до 5-ий броеве въ Велико-Турново и Русчукъ да сторятъ добрината да повърятъ назадъ испратенитѣ ни по 20 броя, за да дотѣкнимъ на други абонати, които пакъ отъ 1-ий брой. — 20 и 20 правятъ 40, по 2 1/2 рублички, то сж 100 рубли. Това е за азъ полни джобъ, както казва Дѣдо Хаджия! Смѣшлю пита това Патриотизмъ ли е отъ страна на такива Господа? ! ! !

КАРНАВАЛСКИТѢ МАСКИ.

Любезни читатели и читателки голѣми и малки, високи и пизски, кжси и дълги, едри и дребни, тънки и дебели, слѣпи и сакати ето карнавалътъ вече чука на вратата ни, а маскитѣ играятъ изъ санджцитѣ на търговцитѣ и немогатъ да се поберѣтъ въ тѣхъ! Тичайте прочее и купувайте си, догдѣто не сж се испродали, защото тежко и горко на тѣзи, които не завтасатъ на врѣме и останѣтъ безъ маски!

Вие твърдѣ добрѣ познавате характерътъ на дѣда си „Смѣшля“ че за него шегата по голо не бива! Той се е рѣшилъ да пожертвува отъ всичката си сиромашия нѣколко левчета и да купи на нѣколко души такива маски, каквито имъ приличатъ. Той ще имъ ги нахлузи и ще трѣгне да ги развожда отъ балъ на балъ и отъ кжща на кжща. Който ги познае да ги дари а който ги не познае да си ги напере и и да ги истири.

За Пловдивъ, той ще купи двѣ маски една баба и единъ дѣдо все да се каратъ и да не се баратъ, все да се лѣжатъ и да не се мжжатъ, все да се гърбатъ и да не се сърдатъ все да се чукатъ и да не пукатъ. Ха-ха-ха-хаа! Дѣдото ще плачи, бабата ще влачи, дѣдото ще стиска, бабата ще писка, дѣдото ще тика, бабата ще вика, дѣдото ще лѣга, бабата ще бѣга.

За Т.-Пазарджикъ ще купи двѣ маски докторъ и адвокатинъ единътъ да се грѣби другийтъ да се жбни, единътъ да умира, другийтъ коктълъ да му увира, единътъ да се протѣга, другийтъ да го палѣга, догдѣто най-сѣтитѣ паднѣтъ и двамата въ ямата.

За Хасково ще купи двама учители и единъ кметъ все да се каратъ, никога да не се сговарятъ, все да се здумватъ, никога да си не продумватъ, все да се дирятъ, а никога да не се сбиратъ, догдѣто и тримата паднѣтъ плячка на една квачка.

За Сливенъ ще купи двама читалищни слуги да ходатъ отъ кжща на кжща да свикватъ членоветѣ, а тѣ все козелъ да дерѣтъ; да имъ крѣскаатъ, а тѣ все да имъ се стрѣскаатъ; да ги влачатъ, а тѣ все да не рачатъ; да ги тикатъ, а тѣ все

да викатъ: пейдемъ читалище, пейдемъ успѣхъ, да живѣе газиното! Нѣ най-сѣтитѣ ще се принудятъ да се разбудятъ, дртго-яче Смѣшлю ще имъ се изсмѣе и благодатъ на главитѣ имъ ще излѣе та всѣкой да захване да пѣе: олеле си, Боже, що спатехме отъ 2 1/2 рубли дѣдо Смѣшля.

За другитѣ села и градове Смѣшлю ще имъ накупи тѣрлю-тюрли маски кафе-шантански, чиновнически, докторски, офицерски, резервистски, учителеки, ученически, кметски, господиновски и госпожински, на едни да сж носоветѣ дълги като на орли, на други устата да сж криви като на стомна, на трети вѣждитѣ да сж пацанани като съ мастило, на четвърти очитѣ да сж голѣми като на язовецъ, на пети устнитѣ да сж извържати като на арапинъ, съ една рѣчь на всѣкого ще нахлути каквато купи.

Радвайте се прочее и веселѣте се, че ще имате такива богати подарѣци отъ дѣда си „Смѣшля“, който или която ги не ареса, той или тя ще си втелеса. Аминъ дано се не сподоби ни единъ!

Плачъ и смѣхъ.

Горката Мадамъ Модовичъ, тя е сѣдижла въ стаята си прѣдъ тоалета и плаче. Въздишкитѣ се въздигатъ до възбогъ като глѣда че много пѣща ѝ липсватъ още! отъ пудра ни пращецъ, отъ ливанда ни капчица, отъ помада ни свинска мазница. Тя проклѣна честѣта си и да я види рѣшена е да я убие съ празнитѣ си шишенца! При такава една голѣма скърбъ, тя се стрѣска изненадѣно и захваща да се смѣе: ха-ха-ха-хаа! що се чудя? Г-нѣ Контевичъ хжй сега хе ще дойде и ще ми донесе вѣичко! Чакай да поразглѣдамъ модитѣ си да ли сж добри за балъ. Става отваря долапѣтъ, глѣда по армоартъ, нѣ пакъ се умислюва и заплаква! Ахъ, Воже мой, и тука праздно, мишкитѣ ми испоѣли най-хубавитѣ моди! Ахъ, ахъ, ахъ! Свърши се за мене балѣтъ! Въ това врѣме застаня прѣдъ нея и г. Контевичъ, който ѝ казва: г-жо, сбогомъ, азъ отивамъ вече за въ другъ градъ, защото тукъ ми не износя. На тѣзи думи г-жа Модовичъ испищѣ: ахъ! ахъ!

ах! свърши се за мене балът! Нито *тоалетъ*, нито мода имамъ! А г. Контевичъ безъ да се бави повече повтори и сбогомъ и тръгна да си върви. Мадамъ Модевичъ съ плачъ станъ да го испрати съ надѣжда данъ и даде иѣщичко, нъ като видѣ отзадъ панталонѣтъ му съ двѣ закрѣпки колкото главата ѝ, а пардесюто му съ три извика: хъ-ха-ха-хааа! и менѣ ме не бива, нъ и тебе те не бива! Догдѣто сѣ модитѣ и контелицитѣ у насъ много ще цѣвнемъ ние! Много гладни ще ходимъ, много градове ще мишемъ!

На тѣзи думи завтаса и Смѣшлю, и като бѣше много гладенъ поиска имъ да го гостятъ; нъ тѣ като се завъртѣхъ изъ къщата не намѣрихъ ни парица, ни корица, той се иземъ и имъ рече: честитѣ ви карнавалъ и догодина така да го прѣкарате. Прѣди да си излѣзе, той видѣ да влизатъ 4-5 души съ тефтери въ рѣцѣ, като се усѣти дѣдо ви Смѣшлю каква е работата, грабна си калпакѣтъ и хайде извънъ вратата!

Внимание модни твари, по-големо зло да ви не свари!

Прѣмудростъ Смѣшлюва

Чтение.

Тако *глаголетъ* Смѣшлю: тѣзи дни ще втресе одного отъ еднанесподука въ политическитѣ обстоятелства! Трѣската ще го хваща ту съ топло, ту съ студено. Чървата му ще се въртятъ като *кашизъ* изъ коремѣтъ му. Докторѣтъ, който ще го лѣкува, ще е безъ диплома, нъ съ голѣми червени *емени*. Той ще му пуца яйца прѣзъ назухата, и ако се строятъ, ще живѣе, ако ли се не строятъ ще хвърли петалата. Нъ Смѣшлю ако види, че работата ще стане опасна ще перне рѣката на докторѣтъ, яйцата ще се истроятъ, и трѣскавийтъ ще стане здравъ и читавъ като кукурякъ.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

Видѣхме и прочетохме отъ кора до кора *Паразитъ* (тунеядецѣтъ). Смѣшлю като не глѣда никому *хатѣрзъ* ще каже за прѣводѣтъ му само това: че ако би да въскрѣсне *Шиллерзъ* безъ друго би подигналъ процессъ срѣщу прѣводача гдѣто го е обезобразилъ до толкова, щото да се не познава, че е *Шиллерзъ*.

Пакъ бѣда! пристигването на одного въ г. Пл. пакъ ще принесе скърбъ на нѣколцина, нъ тѣ нека кихнатъ да имъ поулекне.

Кукуригу пакъ закукурига, той си поизмѣнилъ малко перата, нъ главата му е пакъ тя. Асѣлж пѣтитѣ всѣкога страдатъ отъ пипкавица. Тѣ щѣли да му налѣпятъ и *французски* пера, нъ да не сѣ *швабски*, че тогава ще я уцапа.

*

Не е лесно да се рита срѣщу устенѣтъ. Пловдив. Град. Свѣтътъ дѣвкѣ, плю, най-сѣтѣ прѣе приказѣтъ на Г. Упр. за новитѣ избори на градскитѣ свѣти. Въ селото ни има кучета, нъ хората ги не е страхъ, тѣ ходятъ и безъ тоѣги.

*

Пишѣтъ ни отъ г. че околийскій пачалникъ прѣстанѣлъ вече да дава сказки, защото пѣмало кой да го слуша. Ние молимъ негово Околийско Началство да ни каже дали и въ това е погрѣшенъ Смѣшлю? Дали и за това трѣбва да се сърди нему и да вика подвѣдомовеннитѣ и да ги испитва дали тѣ пишѣтъ на Смѣшля? Разберете веднажъ за всѣкога, че Смѣшлю е *сатирически* вѣстникъ и никой не трѣбва да му се сърди когато чрѣзъ смѣхъ и чрѣзъ подигравка се труди да искорнява личноститѣ привички или погрѣшки въ насъ.

*

Съобщаватъ ни, че единъ кметъ се готвялъ да свети маслото на Смѣшля, за гдѣто го направилъ *резилъ* прѣдъ селенитѣ му, като изявилъ лошитѣ му постѣжки. Нека се готви, Смѣшлю не трепери отъ такива праздни и безкнижни кратуни, които знаятъ само да си сучатъ побѣлелитѣ мустаци, когато срѣщнатъ нѣкои младички; а когато дойде врѣме за нѣкоя селска работа, тѣ се въртятъ като праздни ясли прѣдъ конѣ и трѣсятъ изгубенитѣ си муски.

*

Пишѣтъ ни отъ село че на тамошния попъ *муски* били по-кескинъ отъ онѣзи на ходжитѣ. Ако това е истена Смѣшлю го прѣпорѣчва и на нашата Екзархия за да му се помоли да ѝ напише една подобна кескинъ муска та да може да излѣкува смѣсенитѣ епархии.

*

Отъ г. ни питатъ може ли училищното инспекторство да дозволюва на ученицитѣ да прѣдставляватъ? — Отговоръ: защо не? Стига драммата, която ще прѣдставляватъ да бѣде лѣжца за тѣхнитѣ уста; обаче до колко е умѣстно въ общи театри, това го оставяме като въпросъ на врѣмето.

Термометрѣтъ на женитѣ.

Изъ Смѣшлювата философия.

I. Видишъ ли жена, че като приказва, тѣмето на главата ѝ играе, трѣбва да знаешъ че тя се мѣчи да те похлупи подъ коритото, та да се качи възъ него и да ти некукурига на: иди си, ола си и топли си яйцата, ако ли не тя ще свдѣни да ти ги топли.

II. Видишъ ли жена, че като се разговаря съ тебе, доплѣта ѝ устна мѣрда повече отъ горѣната, бѣди увѣренъ, че тя ще размърда и тебе и отъ топлината ѝ ти ще бѣдешъ принуденъ и згнои врѣме да се потишъ като че ли си на *хамамъ*, а тя да ти е *телякѣ* да ти острѣже даже и кожата.

III. Видишъ ли жена, че като те глѣда, очитѣ ѝ свѣтътъ като двѣ главни, надѣвай се, че нейната топлина ще те нажижи като жѣлѣзо и тя отпослѣ ще може да те петѣнява спорѣдъ кеѣтъ си.

IV. Видишъ ли жена, че като те запитва за нѣщо, рѣцѣтъ ѝ и снагата ѝ треперятъ като листо, знай че топлината ѝ ще те растрепери до толкова, щото на всѣка температура ще мѣнишъ и козина.

V. Видишъ ли жена, че като те глѣда отъ главата до петитѣ, топлината на бѣлѣнитѣ ѝ дробѣ ще пехвъркне изъ устата ѝ, вѣрвай, че тя скоро ще те сгорѣщи та и ти самъ ще се побъркашъ като вѣлкѣ нагнѣтъ отъ овчарски кучета.

VI. Видишъ ли жена, че като се мѣчи да те забавлява съ модитѣ си, жилиѣ на шията или на вратѣтъ ѝ сѣ изпонижи и треперятъ като тетевата на дридарекъ лѣжъ, бѣди увѣренъ, че топлината ѝ ще те раздрѣнка като ботраклива вълна и най-сѣтѣ ще те напѣлни на дюшекъ да се обѣга възъ тебе; а попѣкогажъ когато ѝ скимне ще земе точилката да распуха дюшекѣтъ за да стане по-каба.

VII. Видишъ ли жена, че като си кѣрши прѣситѣ, краката ѝ се люлѣятъ, спримомни си, че топлината ѝ е разлюлѣла мнозина, а сега се мѣчи да разлюлѣе и тебе за да те прати да ѝ ловишъ мухи.

Такавъ е термометрѣтъ на дѣшнитѣ модни жени! Внимание за да нѣма поѣлъ раскаяние!

КНИЖНИНА.

Тѣзи дни щѣне да бѣде турена подъ печатъ една книга подъ название: **Любовъ и Щастие**. Смѣшлю я видѣ, прочете съ внимание рѣкописа, и о чудо не обоздано! Цѣлѣта ѝ била да научи нашитѣ млади момци и момичета, какъ по-добрѣ да се ериятъ отъ майкитѣ си и либетъ, какъ да лѣжѣтъ момцитѣ момичетата, какъ по-страстно да са либатъ и тѣмъ подобни блевотини. Почитаемия *сглобачъ*, сѣканъ, че е билъ на Кемеръ-Алтѣ или Тавла въ Нариградъ, до толкова му дошло отъ рѣки да напише тази *земпѣрѣшка* книга и да я даде въ рѣцѣтъ на нашитѣ юноши. — До колѣ, Господи, ще трѣпишъ подобни бездѣлници помѣжду цѣломѣдренното твое стадо? Защо не ги вразумишъ и научишъ,

ако добро неможат да принесат на народа си, то поне злото да си задържат у себе? Заб. Прѣдметният рѣкописъ ще се повърне на умния сгласвачъ, да олъви мозака си, да не би да цетвече и този що му е останалъ.

Гледачката.

Една дама поиска да си гледа бжджето при една гледачка.

— Съ двадесѣтъ пари; но не за бжджето, а за минжлото.

— То е лесно. Вие сте били нещастни въ омжжваннето си.

— Азъ никога не сжжъ са омжжвала.

— Вие сте имали любовна измата.

— Всѣкитъ мои приятели ми сж твърдѣ върни.

— Азъ са лжжа може би. . . . Вие сте много пжтували.

— Не сжжъ ходила по-далечъ извънъ селото.

— Ооохъ! Я подайте си ржката да ѝ глѣдамъ по съ вниманіе. . . . Не отдавна вие сте загубили пари!

— Хж! Това е сега истина, рече Госпожката: азъ загубихъ двадесѣте пари, които ви дадохъ прѣди малко.

Слугата и часовникътъ.

Единъ чловѣкъ имаше въ градина та си сжлженъ часовникъ. Той проводи единждъ слугата си да види колко е часътъ. Слугата като отиде, занича го оттамъ оттабъкъколко пжти, пакъ като не му разуме колко е, взима го, заниса го при господаря си и му казва: «заповѣдайте, господарю, виждте вие сами, колко е защото азъ неможахъ да му отберѣ».

Г-ну Ону.

Не се пери, не се ежи,
Като пѣтелъ на купине,
Нъ правичката си кажи,
Че работа ти се не ще!

Недѣи хвърча като орелъ,
Недѣи каца като муха,
Щото коремътъ ти ѝ дебелъ,
И не се пѣлни той с' троха!

Ако рѣчешъ да изревешъ,
Гласътъ ти ясенъ ще се чуи,
И ти не ще се отгървешъ,
Да знайтъ, чей ѝ гаре туй!

Цонию Пържипраха.

ГАТАНКА.

Четири сж пѣтли и двѣ постали кокошки. Тѣ сж распорѣдени тъй: въ единъ полоть два пѣтла и подъ тѣхъ една кокошка; въ още единъ полоть пакъ два пѣтла и една кокошка. Тѣзи полоти единъ безъ другъ не можатъ да вършатъ нищо, а съединени и двата подъ единъ конникъ, ходятъ отъ градъ въ градъ, отъ село въ село, прѣдъ голѣмо и малко, за да разсмиватъ хората.

Първи пѣтелъ е начало на мѣстото. Гдѣто се намиратъ полозитъ съ конникътъ.

Вторий е начало на страна съ женско име, насѣлена съ еднокръвни братя и сестри наши.

Първата кокошка, като постала, май не ѝ държи да стои на чело, а и да сѣди то е нарѣдко, а повечето май въ срдата стои за да се топи: 1° на чело стои въ това дѣйствиѣ, което прѣзъ цѣлий си животъ чловѣкъ пов-

таря всѣкий денъ, а ако би го не вършилъ то би хвърлилъ петалата; 2° въ срдата се срдѣща напр. въ това дѣйствиѣ, което хората ако би го не знаили, то би не знаили сиромаси ли сж или богати.

Трети пѣтелъ се намира на чело на една рѣба.

Четвърти пѣтелъ, ако се загуби, може да се намѣри, като се търси на чело на едно хитро животно.

Втората кокошка, макаръ и постала, удържостила се е отъ стари времена да стои на чело на наименованіе, което показва държостъ на личностъ.

Първи полоть земенъ цѣлъ съ втори пѣтелъ отъ втори полоть, образува едно отъ качества на едно мѣсоидно животно, което се много намира по нашенско и на което името окончава на ка.

Първи пѣтелъ и кокошката отъ първи полоть земенъ съ втори пѣтелъ отъ втори полоть, образува една дума, която показва дѣйствиѣ вече свършено отъ лице, което окончава на смя, което (лицето) чака да дойде втората частъ отъ годишнитъ времена, за да си събере това, което е хвърлилъ въ земята.

Вторий пѣтелъ отъ втори полоть земенъ съ кокошката и първи пѣтелъ отъ първи полоть, образува название на мѣсто, обростнало съ много високи хора, които сж прибѣжище на звѣроветъ и мѣсто за ловъ на ловцитъ.

Този конникъ съ двата полога не се намѣрва ни въ гора, ни въ море, ни въ въздухъ, а въ единъ славенъ градъ; всѣка сѣдмича излиза на бѣлъ свѣтъ съ различни изродени яца, на които бѣлтъкътъ си е пакъ бѣлтъкъ, а само туй е чудното, че на мѣсто жѣлтина иматъ съ хиляди-хиляди мравчица.

Прочети, размисли, разглѣдай се на горѣ, на долѣ, и ще налучипъ! . . .

Ам. Ив. Д.

Донески на „Смѣшля“

Сливенъ, 28 день Голѣмъ Сѣчко.

Баю Смѣшлю!

Кой както ще и да казва, нъ азъ ще кажа че насъ въобще по всѣкитъ работи не ни бива; койго пжтъ сме хванали стрували са пѣма да ни изведе на бѣло. Гдѣто отиде човѣкъ все не чуе че тѣзи партия била такава, онжзи онакава; току сме са поцѣпили на партия и мюзевирликъ единъ тегли насамъ, други нататъкъ, трети дърпа срдата че гдѣ ще му излѣзе крайтъ, чортъ его знай. Всѣчко това чини ми са не е за друго освѣнъ, за Насрадинъ Ходжова юрганъ. Още и това че страната ни откакъ я прѣкрѣстиха гаче и народа си измѣни табихетъ и като че е смаянъ отъ нѣщо и не знае къмъ кое по наирѣдъ да са обврви. Ето Баю Смѣшлю, една отъ причинитъ дѣто общитъ ни работи останаха на пондѣлникъ. Сегашний вѣкъ е вѣкъ на търкаляститъ ти казватъ, и пѣнжтъ вече да чуятъ за читалища, женски дружества и други такива, съ една дума. Лозниката и патриотизмътъ на сегашний Свѣтъ са Арланчетата.

Ей Баю Смѣшлю, знаешъ колко трудъ са е положило до катъ са наредни едно подобно завѣдение и да има такъвъ капиталъ като нашето тука читалище! А сега гдѣ е той? Колко е? Никой не пита. Вий въ 22 брой казватъ че членоветъ му щели да са събиратъ на връхъ Кукувъ-депъ да му смѣннатъ и оинетатъ капитала, нъ спорѣдъ мене трѣбваше това да бѣде свършено, баремъ да не ставаме за срамъ прѣдъ Свѣта. Особенно за капитала то не е нѣщо като плодъ за да го пагазватъ пѣкакъвъ гадъ, той състои както е знаино отъ бабки и лусени съ Гербова марка, които гдѣто и да са все такива си оставатъ още повече че може

би и да родятъ като Насрадинъ Ходжова казанъ. . . . А пакъ библиотеката на читалището казватъ и мишкитъ са научили да я четжтъ (!?) И книгитъ ѝ до толкова изобилвали чтото и въ София да потърсишъ ще намѣришъ книги на туй свѣрталище. И тѣй Баю Смѣшлю, на нѣкой отъ тѣзи читалища и пр. вече имъ испѣха сѣнната пѣсенъ, други още тѣжко болни лѣжатъ и много ще да има да загинатъ. Твой:

Стойчо Бекяра.

Слѣдующата дописка Смѣшлю получи чрѣзъ телефона.

Плѣвенъ. — Единъ офицеръ и другаритъ му, както и сѣдебний изслѣдвателъ Д. испотрошиха градскитъ фенери и прозорцитъ по главната улица. — Други офицери сѣжкохъ телеграфнитъ дереци. — Офицеритъ зарязаха клуба, защото търговцитъ не имъ отпущатъ кредитъ. — Една згодена учителка е неспраздна: вѣнчанието ѝ и крѣщенето на дѣтото ще станатъ въ единъ день. — На младийтъ ни изслѣдвателъ не постига еднѣ жена, та зема двѣ. — Калпацитъ оскжпнаха, защото и женитъ и момитъ почнаха да ги посѣжтъ. — Околийскій Началникъ контролира механитъ, а на мѣстото му управлява писаря и разселния.

Милю Пенчето.

ПОЛИТИКА

Тази седмица политиката е съвсемъ кратка; причината на това е, че желѣзницата като идяла отъ голѣмото село за насамъ, замржзнала ѝ машината къмъ Чорла, та отъ това и Смѣшлю остана безъ Политический отдѣлъ. Но телеграфътъ ни донесе новината отъ Лондонската Конфоронсъ-меджлиси, че Дюшешътъ както се предвижда ще се падне на нашата Освободителка Россия. И тритъ устия на Тихий-Вѣлий Дунавъ, ще станатъ Русско притежанне.

ШЕРЕНИ.

ДВАМА ИСТЦИ. — Защо си веселъ толкова безаркаднъ? — Защо ли, и ти да си, ще си веселъ, питаніе иска ли? Защото азъ му намѣрихъ гждеда да ми са не бавятъ дѣлата за земяне въ Околийскитъ Сѣдилища. — Бе хайръ Сьовле, я кажи ми този гждедъ какъвъ е, за да видимъ ще ли да са срещне съ моя, който изнамѣрихъ. — Макакѣвъ, направилъ едно прощине, дай го на Юзъ-Башията, който са казва по нашенски «Косаря», и той ще ти напише едно писмо съ номеро, ще ни ка чѣлѣка отъ който имашъ да земянъ, ще ти земе земянето и ще ти го даде. — Бей!!! Гаче че сме на единъ акълъ и азъ тѣй му намѣрихъ гждеда, друга тюрлия не може. Хичъ комати за 100 сто гроша земяне, давай пари за прощине, за тамбра, за изарета, за испѣлнение и за други още, забравихъ какви бѣха. Ней са уйдурдисахме я ний нея, ела сега да са почернимъ и да не казваме никому за този гждедъ, а да си я караме тѣй и дано станемъ абунати, ако и да ни стане малко соленичко.

ЧИНОВНИКЪ. — Глѣдатъ ма приятели, че сжжъ веселъ, че сжжъ дебелъ и червенъ, не ходя по свадби и данувамъ полка, валетъ, черно малаче на подкаченица и кадрилъ и че си имамъ ново бастунче, но тѣ не знайтъ, че азъ сжжъ отхвърленъ отъ сички, че азъ сжжъ хлопалъ четири врати ни една ми са отвори, че менъ платата ми са много намали, сравнително съ другитъ чиновници и че началството ми скоро ще ма принуди да олува хал-

мата на канцеларията си. Тъй си говорише една вечер чиновникът. Като са били върнали от един свадбен бал.

ЕДИН РАЗСИЛЕНЪ. — Отъ Сливенската Тел. Пощенска Станция пита Дѣда си Смѣшля: защо въ Бургазъ се плаща на разсилнитъ по 2 1/2 Л. на мѣсець, и въ Пловдивъ по 3 Л. а въ Сливенъ по 2 Л.? [Смѣшлю му отговори: защото въ Сливенъ повече има работа и по скоро се садиратъ ботушитъ отъ острия калдаржъ по улицитъ изъ града, и защото въ Сливенъ нѣматъ тоя обичай хората да даватъ на Нова Година подаръкъ, както правятъ на всѣкъ по Европата.]

Единъ любонитенъ пита: защо Пловдивскитъ рибари не продаватъ прѣе на риба, ами все солена та че и нея я нѣма никаква? Отговоръ: защото като били пълни улицитъ отъ поводокараната вода и като биялъ силно новиятъ часовникъ на Сахатъ-Тене рибитъ сѣ подплашвали, искали изъ кацитъ и сѣ зуркали въ водата.

ТЕЛЕГРАММИ.

София. — Редакторитъ на «Бъл. Гласъ» ся всички съ зеленъ акълъ. (Б. Р. Отъ дѣца какво може да се очаква!)

Тамже. — Дѣдо Смѣшлю, съ настоящата електрическа телеграма ти явявамъ да не дохождашъ шиндилькъ, защото драгунитъ ще направятъ съ тебе нѣкоя смѣхория въ средъ София! (Б. Р. и Смѣшлю това нека я; презъ такива зимни дни не е лудъ да дохожда да Ви оправя кривитъ краставици! Каквото сте дробили, такова и сърбайте!)

Дупница. — Нашия Депутатитъ възблагодари своитъ избиратели. Той много добръ работялъ въ Парламента! (Б. Р. Както нашия въ Пловдивъ!)

София. — Днесъ голѣма гюрюлтия имаше въ Народното Събрание отнестелно че е имало съзаклатие противъ извѣстната велика политическа личностъ на продавача на в. *Българинъ* въ Русчукъ. Бъчваровъ ще се призове да покаже тия мнѣми Пихилисти кои са, и отъ кадъ са! Ако не ги покаже, ще се призове Изетъ Бей за истиндакия да ислѣдва Г-на Бъчварова.

Сливенъ. — Противъ Официалното запрещение на Епархиалния смѣсенъ Свѣтъ, за да се не разнася *Сладката рация* въ Понедѣлникъ изъ улицитъ, гледаме че не се изпълни, както се изисква. (Б. Р. То е работа на градското Кметство.)

София. — Днесъ не съмъ расположенъ та за това не щѣ да мога да Ви испратя тайната си Кореспонденция отъ Княжеството; има много работи, но съ идущата почта ще ги приемере. (Б. на См. Е, Байно! Ти тамъ наистинж може да не си расположенъ, но трябва да знаешъ че тука въ Автономията Смѣшлювитъ читаци и читачкини съ нетърпѣние очакватъ тайната ти Кореспонденция отъ София! ней се тозъ пжж нека тъй да е е!)

Ангисло. — Славоу и честию бѣ изгоненъ свѣсемъ секретаря на Околийскій Началникъ. Пинологическото му великодушие го докара до този караръ. Сега е прибранъ отъ префекта. (Б. Р. За моестра ли? Не тако бѣ нечестивъ, не тако, но яко прахъ измѣтутъ са отъ лица земли!)

Бургазъ. — Парахода отъ Одесса не е още пристигналъ 1 мѣсець става. Изборитъ на Градскитъ Свѣтъ ще ста-

натъ еластично. Досегашнитъ ни кметъ оздраве вече отъ заразата. (Б. Р. За недохожданието на парахода припадна на дружиннитъ ви командиръ, комуто отпускатъ ще стане 3 мѣсеца и дружинната ви пакъ тя. Колкото за изборитъ ние мислимъ, че досегашнитъ ви кметъ ще бѣде и занаврѣдъ, тъй като изъ списоцитъ на привременно проживающитъ въ града ви българи той е сличилъ всѣкитъ.

Атанасъ-Кой. (Бур. Околия). Прѣдвижда се че за напрѣдъ Кметътъ въ Бургазъ ще е нѣкой *Автосъ-лиосъ* и Персидски поданикъ. Защото въ Бургазъ нѣмало Българи туземци и достойни за тоя *меснетъ*! (Б. на См. По добръ да избержтъ киръ редактора на *Филипуполисъ*, за да му е близо баримъ Цариградъ, та кога станжтъ мидитъ кесатъ въ Бургазъ, да може по ефтино да ги *гемертисва* отъ Балжкъ-пазаръ и Татавля).

Сливенъ. — Отъ *Гюръ-Чешма*. Кадѣ останажъ тазъ-годишнитъ представления за въ полза на градската ни Болница? (Б. на См. нека се понаучатъ тазъ зима частно по кшцията да играятъ на полка-мацурка, кандрилъ-мандрилъ, сврто на скрито и *постонъ тригунъ мавро бибери*, та до година по това време ще имате до 20 представления се за въ полза на Болницата!)

Стара-Загора. — Голѣми расправии имаме по Черковно-Общински работи, но днитъ малки та не можемъ да еколасаме да ги разгледаме. (Б. на См. И тазъ хубава! Дѣдо Ви Смѣшлю да отбираше отъ такиви тънки смѣтки, той отъ 4 години на насамъ, самъ щеше да направи своитъ смѣтки, а не да туря хората въ трудъ да гледагъ не говитъ.)

Ново-Горинце. — Доста помощъ ни пристижъ отъ София и Пловдивъ отъ наменци, които се намиратъ на голѣми *мансуни* за постройката на театрътъ. (Б. на См. Ами актьоритъ ви кои сж? Ако нѣмате, повикайте отъ Турския рай Карловекия Мютевеллия и Баши-Бозушкия паша.)

Ичера. — Попътъ въ нашето село позволи да се сгодяватъ и женатъ близки роднини. Ако щешъ и фактично: бащата на момата зове са И, а на момъка С. (Б. Р. Като са завърне дѣдо владика отъ Ц-градъ, ще прочете на дѣда ви пона едно офоризмо, но да не мислите, че като Сливенското!)

Дервентъ (Змѣве). — Училищата ни са затворени. Учителитъ и учителкитъ забравиха училищнитъ врата. Кажете ни колайлжкъ. (Б. Р. Ако инспектора дѣдо ви попъ не знае това, дайте му да разумѣ; ако и тогава не стане нѣщо — дайте пжтя на учителитъ и учителкитъ и земете други. И на туй ли не ви стига ума? Като условихте учителкитъ Д. и Р. Защо не имъ пригледяхте свидѣтелствата що бѣха зели отъ Жерувна?)

Сливенъ. — Нашиятъ младежи са едумаха да направатъ *сечерника*. Що има при другитъ: полка, кандрилъ, музика, слово прѣние и присно и питие. (Б. Р. Ще успеѣ като читалището. Защо въ программата не гудиха и скамбилъ, сжщо и тавле? Белки тогази щѣха повече членове да са запишатъ, ако и да нѣма билардъ като въ газиното.)

Пловдивъ. — Представителя на Сливенското Оплъченско Дружество днесъ склучи контрактъ съ единъ Италианецъ паметника за 4000 лева. (Б. на См.

Асж вар-исе-чокъ ялан-джръ, нашиятъ оплъченци тука хаберъ нѣматъ отъ нищо.)

ЦАРИГРАДЪ. — Височайшата Порта, съ зеленитъ дирекци, яви съ една нота на чуждитъ Велики сили, че отъ 1-й Марта на постѣ, чуждитъ сребърни монети нѣма ни да се зематъ ни се даватъ въ цѣлата Империя! (Б. Р. Смѣшлю е любонитенъ и желае да узнае В. Порта какъ се постѣни и съ нашата Область, която, по Портиното мѣние, тя е частъ отъ Империята ѝ, та по скоро да зема и Смѣшлю мѣрки като какви пари за напрѣдъ да иска отъ своитъ си абонати. За сега Смѣшлю моли абонатитъ си *сакжъ* да не взематъ това за причина та да се втиглатъ като Ибрамъ-Паша за внасянието на газетана-расахъ?! Не, не! Смѣшлю приема всякакъвъ видъ монети, само Турски петачета не приема, защото и работницитъ не ги приематъ; какво ша му сторить, по времето на Турската конституция която се провъзгласи *башъ* по засѣданията на Цариградската конференция съ 101 тозови гърмежи, по негово време погато Турската Империя влазише съ най свободнитъ си отетжпки кжмъ своитъ рай, петачето съ кайме отетчено за 100 гр., а по пиятата отиваше 130 гр., петачето вървеше тамамъ по 15 парички! А сега горкото петаче се зема и дава по насъ, сиречь въ Автономията за 2 и половина пари! Каква голѣма разлика!?)

Явна благодарность.

Сливенско ученическо Дѣвическо Дружество «Надѣжда» има честта да изрази сърдечната си благодарность къмъ родолюбивитъ Г-да и Г-жи за волнитъ имъ помощи; а именно:

Г-нъ Атанасовъ управителъ на Сливенската Гимназия. 1 Бѣло медж. гр. 24.
Г-нъ Павловъ Сливенски Префектъ гр. 20.
« П. Миновъ 1 бѣло медж. гр. 24.
« Грековъ Сливенски Началникъ. гр. 20.
« Мартиновъ Джандарм. Начал. гр. 20.
Г-жа Мария С. Поповъ « « « гр. 20.
Г-ца Д. С. Гидикова « « « гр. 5.
« Г. Данчевъ « « « гр. 10.
Г-жа Хр. М. Богоевъ « « « гр. 8.
Г-жа Воденчаровъ « « « гр. 20.
« А. Х. Кондевъ « « « гр. 10.
« Х. Юва Х. Добрева « « « гр. 3.
Г-ца Донка С. Райнова « « « гр. 10.
« Х. Н. Николовъ « « « гр. 20.
Сливенски Ммитрополитъ Серафимъ гр. 20.
Г-ца Мария Я. Пашова « « « гр. 20.
« Х. Михалъ Я. Пашовъ « « « гр. 30.
« Ангелъ Вѣндевъ « « « гр. 40.
« Брвтия Д. и Т. Гидикови « « « гр. 16.

За настоятелството

Прѣдседателка П. Колудова.
Касиерка Ц. Серафимова.
Писарка М. П. Шивачева.

СЛИВЕНЪ 1888 год. Януарий 30-ий

Нашъ Смѣшлю като нѣмъ честта до сега да обнародва нѣщичко за тукашното читалище и женско Дружество, то поне ученикитъ отъ Дѣвическото училище отъ града ни, почетохъ Смѣшля да му испратятъ горната Явна благодарность, която обнародваме въ тѣшитъ колонии на листа си; при това Смѣшлю се въсползува отъ случая за да напоми на младитъ дѣвци, че не е добро нѣщо въ Св. Недѣля или въ други празници да ся исправятъ на пжтнитъ врата съ курсе да плетжтъ дантела! Въместо дантела да се плете, по добръ е да се занимаватъ съ нѣкоя нравоучителна книжка въ топлата станчка. Дѣдо Ви Смѣшлю мисли че това забавление е по добро.

! ОБЯВЛЕНИЕ !

Една г-ца моли г. любовника си да ѝ яви съ каква маска ще се напери той, та и тяда може да го познава.

! ОТГОВОРЪ !

- 1). Съ черна коса, че нейната е бѣла;
- 2). Съ бѣли зѣби, че нейнитъ сж черни;
- 3). Съ прави уста, че нейнитъ сж криви;
- 4). Съ малжкъ носъ, че нейнитъ е голѣмъ;
- 5). Съ гладко чело, че нейното е сѣрчено;
- 6). Съ тънка шия, че нейната е дебела.

Нашо Чукката.